

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Paraphrasis in Epistolam I. Petri IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

mina vestra in libro vita. Quod nobis omnibus largiatur Dei Filius Dominus noster Iesus Christus in secula benedictus, Amen.

PARAPHRASIN IN EPISTOLAM ET EXEGE
sin in Euangelium in festiuitate Ascensionis Domini-
cæ, cum suo Sermone require in secundo To-
mo de festiuitatibus Sanctorum, in
vtraque parte.

DOMINICA POST ASCENSIONEM DO-
mini, Epistola prima Petri quarto.

Prou. 10.
Iacob. 5.

1. Petri 4.

& 5.

Rom. 12.

Lucas 12.

Psalm. 126.

Psalm. 90.

Coloss. 5.

Estote prudentes, & vigilate in orationibus. Ante omnia autem mutuam in vobis metipsis charitatem continuam habentes, quis charitas operit multitudinem peccatorum. Hospitalis inuenient finem muratione. Vnde quisque sicut accepit gratiam, in alterum illam administrantes, sicut boni dispensatores multiplicis gratia Dei. Si quis loquitur, quasi sermones Dei: si quis ministrat, misquam ex virtute quam administrat Deus, ut in omnibus honorificetur Deus, per Iesum Christum.

PARAPHRASIS IN EANDEM EPISTOLAM.

Postquam præmonuerat eos, qui luxurijs & peccatis operam dant, Petrus Apostolus, deterrire eos cupiens à virtutis, per expectationem diuinæ iudicij, quod futurum est in nouissimo die, quo reddent rationem operum suorum, nihilominus credentes moneret nunc vigilare, prospiceret, quod rectè, inculpateque viuant, quandoquidem incerti sunt, quando viuendi terminus illis sit imponendum. Quamobrem cum Dominus pulsuerit, quacunque hora veniens, illos inueniat oportet vigilantes, & qui pulsanti confessiū aperiant, paratique occurrant. Dicit igitur: Estote prudentes, cognoscentes, cautesque pericula tentationum ex carne & mundo, infidiasque diaboli intelligentes: quas quomodo elabi, aut vincere studeatis, vestra sit meditatio. Et vigilate omni hora hostium tentamenta suspecta habentes. Nec tantum opus est ut vigileatis, sed ut vigilatis etiam in orationibus. Prudentia enim & vigilia vestra ad hoc quamvis sit necessaria, ne ab inimicis capiarni, non tamen sufficit, nisi adiutorium etiam vobis adsit diuinum. Nisi enim Dominus custodierit ciuitatem, frustra vigilat qui custodit eam. Idecirco vigilate in orationibus, ut habetis in adiutorio altissimi, & in protectione Dei cali commoremini, quem inuocatis. Ante omnia præcipue mutuam in vobis metipsis charitatem continuam ac indeficientem habentes. Absque enim obseruatione charitatis nihil prodest, quicquid aliud exercebitis, aut quæretis ad felicem. Hoc modo Paulus quoque moneret, dicens: Super omnia charitatem habete, quod est vinculum perfectionis. Hæc enim operit multitudinem peccatorum, ut ubi illa à Deo infusa fuerit, ibi recedat necesse est morte.

est mortale peccatum. Cuius charitatis quanto ardor in Deum fuerit maior,
tanto quoque plus de pena peccati absunt. Sequitur:

Estate hospitales, ut scilicet adiuenas, & per egrinos hilariter recipias,
humaniter tractetis. Ad hoc ipsum Paulus quoque Hebreos hortatur, di-
cens: *Charitas fraternalis maneat in vobis, & hospitalitatem non obliuisci.* Quis ē. Hebr. 13.
nun potest profiteri se diligere proximum suum, cui tempore necessitatis nō
hil consolationis, aut beneficij impendit? Si enim diligenter, necesse foret o-
fendere, quomodo aut quantum diligit. Non igitur diligamus verbo, aut
lingua, sed opere & veritate. Qui enim dicit se diligere fratrem suum, &
tempore necessitatis clauerit viscera sua, ut illi non subueniat, quomodo
Dei est charitas in illo? Estate sine murmuratione, ut ea quæ agere, aut pati
ibidem.
oportet, benigno atque tranquillo animo recipias. Vnde quisque sicut
aceperit gratiam à Deo (varia enim sunt dona Dei) illam administret alteri
per communicationem charitatis. Neque enim quæ sua sunt, tantum chari-
tas quærit, imo quomodo nō sibi soli natus est, ita nemo sibi soli grati-
tiam donum à Deo accepit, sed in usum & communicationem accepit
multorum. Et ideo unusquisque hoc ipsum quod à Deo accepit, administrat
in utilitatem, non tantum suam, sed etiam aliorum, omniumq; sicut de-
ce dispensatores multiformis gratiæ Dei. Si quis loquitur, ita loquatur ad
proximorum ædificationem, vt eius sermones ita accipiantur, tanquam
sermones Dei. Si quis ministrat Deo seruens, aut proximorum subueniens
necessitatibus, ita ministrat, ut suis hoc viribus non adscribar, sed virtuti
quam subministrat Deus. Neque enim, vt Baptista Ioannes ait, potest à se
Ioan. 3.
homo facere quicquam, nisi datum ei fuerit ex celo. Ut in omnibus hono-
rificetur Deus, eiusque gloria, atque honor queratur, per Iesum Christum.
Cui est honor, & gloria, & imperium, ut pote ei qui præsideret, omnia regit in
secula seculorum, Amen.

EXEGESIS EVANGELII EIVSDEM

Dominice, Ioannis XV. & XVI.

In præclaro illo sermone, quem post coenam suis fecit discipulis Domi-
nus Iesus ostendit se odio haberi, & persecutionem pati ab his, quos sal-
uare cupiebat, hoc est, à Iudeis. Nec excusando voluit pro ignorantia,
quoniam tanta locutus fuisset, tot ostendisset eis virtutes, tot signa, ut nul-
li posthac fuerit illorum excusationi locus, quin ad credendum, si modo vo-
luerint, vincerentur. Sed oderunt, inquit, & me & Patrem meum. Hoc si
to an. 15.
gnificare volens, ut quomodo nominis Christi tunc eos inuidia à salute re-
tinebat in cæcitate capiuos, ne conuerterentur, ita post mortem suam non
peritaram hanc inuidiam, quin Apostolos quoque odio nominis Christia-
ni persequerentur. Et quomodo Euangelium in Christo spreuerint, ita et-
iam idipsum prædicantibus Apostolis sine impugnaturi. Non autem pro-
pterea formidandum esse Apostolis, quando quidem ad futurum sibi scirent
spiritum sanctum, qui ita consolaretur eos, ut absque animi tunc deiectione
haec mundi odia animo intrepido ferrent atque nihil ducerent. Dicit
argo:

Cum venerit paracletus, quem ego mittam yobis à Patre ^{Ioan. 14.}

FFF

Spiri-